

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 11.11.1996

COM(96) 535 def.

95/0207 (COD)

ADVIES VAN DE COMMISSIE

overeenkomstig artikel 189 B, lid 2, onder d) van het EG-verdrag,
over de amendementen van het Europees Parlement
op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad inzake het

voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat de waarborging van de
universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van
Open Network Provision (ONP) betreft

HOUDENDE WIJZIGING VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE

overeenkomstig artikel 189 A, lid 2 van het EG-verdrag

TOELICHTING

Overeenkomstig artikel 189 B, lid 2, punt d, moet de Commissie advies uitbrengen over de amendementen die door het Europees Parlement in tweede lezing zijn voorgesteld.

De Commissie brengt hierbij haar advies uit over de amendementen op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende een gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) betreft. Daarbij hoort tevens een gewijzigd voorstel waarin de door het Europees Parlement in tweede lezing voorgestelde amendementen zijn verwerkt, die door de Commissie zijn aanvaard.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

1. ACHTERGROND

- a) Op 19.7.1995 stelde de Commissie haar voorstel vast, dat op 12.9.1995 formeel werd ingediend bij het Europees Parlement en de Raad¹.
- b) Op 28.2.1996 bracht het Economisch en Sociaal Comité een positief advies uit².
- c) Op 14.2.1996 nam het Europees Parlement in eerste lezing een gunstige resolutie aan en diende het 69 amendementen op het Commissievoorstel in³.
- d) Op 18.6.1996 stelde de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vast.
- e) De Commissie keurde dit gemeenschappelijke standpunt goed en lichtte het Europees Parlement op 14.6.1996 over haar standpunt in.
- f) Op 19.9.1996 stemde het Europees Parlement in tweede lezing en nam een gunstige resolutie aan met 31 amendementen op het gemeenschappelijk standpunt⁴.

2. DOELSTELLINGEN VAN DE RICHTLIJN

Deze richtlijn vormt een essentieel onderdeel van het nieuwe regelgevingskader met het oog op de liberalisatie van de telecommunicatiesector, die op 1 januari 1998 haar beslag moet hebben gekregen.

¹ PB nr. C 313 van 24.11.1995, blz. 7.

² TRA/301 van 28.2.1996

³ A4-0017/96, Notulen 14.2.1996

⁴ A4-276/96, PV 19.9.1996

Dankzij deze richtlijn zullen nieuwkomers op de markt toegang krijgen tot bestaande zakelijke en thuisgebruikers, op een zodanige basis dat investeringen en marktgroei in de telecommunicatiedienstensector zullen worden gestimuleerd en in een voorspelbaar en stabiel regelgevingsklimaat zullen plaatsvinden. Tevens zal de richtlijn de interconnectie en interoperabiliteit van netwerken en diensten garanderen zodat de gebruikers in geheel de Unie steeds meer gebruik zullen kunnen maken van de universele dienstverlening op telecommunicatiegebied.

In de richtlijn worden geharmoniseerde beginselen voor interconnectie vastgelegd die op nationaal niveau ten uitvoer moeten worden gelegd, onder de verantwoordelijkheid van de nationale regelgevende instanties, in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

3. STANDPUNT VAN DE COMMISSIE INZAKE DE AMENDEMENTEN VAN HET EP

3.1 DOOR DE COMMISSIE OVERGENOMEN AMENDEMENTEN VAN HET EP

Van de 31 door het Europees Parlement in tweede lezing aangenomen amendementen heeft de Commissie er in het totaal 21 overgenomen, namelijk 12 volledig en 9 gedeeltelijk of in beginsel (d.w.z. met een aanpassing van de voorgestelde tekst).

De Commissie is hierbij consequent gebleven met het standpunt dat zij tijdens de eerste lezing heeft ingenomen en ondersteunt amendementen die het gemeenschappelijk standpunt kunnen verbeteren. Uitgaande hiervan, is het standpunt van de Commissie voor het elk amendement het volgende:

<i>Volledig overgenomen:</i>	de amendementen 4, 5, 7, 13, 14, 21, 22, 23, 24, 27, 29 en 30
<i>Gedeeltelijk of in beginsel overgenomen:</i>	de amendementen 1, 3, 8, 9, 10, 16, 17, 25 en 31

Het standpunt van de Commissie inzake elk van deze amendementen wordt uiteengezet in de tabel in bijlage. De belangrijkste amendementen die door de Commissie worden overgenomen, betreffen de volgende acht gebieden:

Studie van de oprichting van een Europese regelgevende autoriteit [Amendementen 8 en 31 (gedeeltelijk)]

De Commissie aanvaardt het verzoek, in de amendementen 8 en 31 (laaste deel), dat in het rapport dat de Commissie vóór eind 1999 moet indienen, de mogelijkheid wordt onderzocht om een Europese regelgevende autoriteit voor telecommunicatie op te richten, maar is van mening dat het in dit stadium voorbarig zou zijn de taken van een dergelijke Europese regelgever te omschrijven. De Raad heeft het amendement van het EP over deze kwestie in eerste lezing niet aanvaard.

Bij haar steun voor het amendement van het EP merkt de Commissie op dat deze kwestie kan worden behandeld in het rapport dat is voorgesteld voor 1999, al is dit niet uitdrukkelijk zo in de Richtlijn vermeld.

Procedure voor de beslechting van grensoverschrijdende interconnectiegeschillen [Amendementen 5 en 27]

De Commissie steunt de amendementen 5 en 27 van het EP waarmee opnieuw een bindende procedure voor het beslechten van geschillen op EU-niveau wordt ingevoerd, zoals in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie al was opgenomen.

Uitstel van sommige verplichtingen van deze Richtlijn voor bepaalde Lid-Staten [Amendementen 7 en 29]

Zoals in de mededeling over het gemeenschappelijke standpunt van de Raad reeds is aangegeven, is de Commissie van mening dat de tekst van het gemeenschappelijk standpunt tegemoet komt aan de belangrijkste wensen het Parlement in eerste lezing, aangezien ieder uitstel van bepaalde verplichtingen van deze Richtlijn wordt gekoppeld aan de overgangsporten voor de volledige liberalisatie van telecommunicatiediensten, waarbij duidelijk wordt aangegeven dat een dergelijke opschorting slechts geldt "voor het tijdvak waarin en voor zover" dergelijke overgangsporten bestaan.

Toch geeft de Commissie de voorkeur aan de teksten die door het Parlement zijn voorgesteld in de amendementen 7 en 29, waarbij Lid-Staten waaraan een overgangsporten voor de volledige liberalisatie is verleend op grond van artikel 90 van de richtlijn van de Commissie betreffende volledige mededinging op de markten voor telecommunicatie (96/19/EG) om een overeenkomstig uitstel van sommige verplichtingen van deze richtlijn dienen te verzoeken, voor zover dit gerechtvaardigd is op grond van eventuele bijzondere of exclusieve rechten voor telecommunicatie.

Definitie van interconnectie [Amendement 10]

Éen van de belangrijkste doelstellingen van deze richtlijn is de totstandkoming van daadwerkelijke concurrentie op alle niveaus van de telecommunicatiemarkt te vergemakkelijken. Dit betekent concurrentie in diensten en concurrentie in netwerkinfrastructuur. Daarom kan de Commissie het eens zijn met het principe van amendement 10, waarin duidelijk wordt gesteld dat ook dienstenleveranciers onder de definitie van interconnectie vallen. Wel is de formulering van deze definitie in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie technisch correcter dan de in het amendement van het EP voorgestelde definitie (namelijk het verbinden van de faciliteiten van organisaties die telecommunicatiediensten leveren, niet het verbinden van telecommunicatiediensten, zoals in het voorgestelde amendement).

De Commissie is het niet eens met het andere deel van het amendement, waarin een verwijzing naar 'interconnectiepunten' wordt ingevoerd, aangezien deze term niet wordt gedefinieerd noch in de richtlijn wordt gebruikt.

Herziening van de noodzaak van de richtlijn wanneer er effectieve mededinging is gerealiseerd [Amendement 9]

De Commissie gaat akkoord met het principe van amendement 9 dat de mededingingsregels van het Verdrag primeren wanneer er effectieve mededinging op de telecommunicatiemarkt is gerealiseerd en dat op dat ogenblik de noodzaak van deze richtlijn opnieuw moet worden bekeken. Wel is de Commissie van mening dat een dergelijk principe moet worden opgenomen in een overweging en niet in een artikel zoals door het Parlement wordt voorgesteld, aangezien dit geen wettelijke vereiste is. Bovendien zou het voorbarig zijn in dit stadium al vast te stellen welke bepalingen in een daadwerkelijk concurrerende omgeving nog wel of niet passend zullen zijn.

Nummerportabiliteit

[Amendementen 25 en 31 (gedeeltelijk)]

De Commissie steunt de vereiste van amendement 25 dat het doorgeven van gesprekken ('call rerouting') of aanduiding van het nieuwe nummer moeten worden geïmplementeerd nummerportabiliteit nog niet beschikbaar is, gelet op het belang van dergelijke faciliteiten voor de telefoongebruikers. De Commissie ook is met het Parlement eens over de eis dat voor dergelijke faciliteiten een redelijke, door de nationale regelgevende autoriteit goedgekeurde vergoeding (voor nummerportabiliteit en doorgeven van gesprekken) of in het geheel geen kosten (voor aanduiding van het nieuwe nummer) moeten worden aangerekend. De Commissie kan het echter niet eens zijn met de uitbreiding van deze eis van nummerportabiliteit tot alle nationale nummers en dus niet alleen de nummers op het vaste openbare telefoonnet, omdat daarmee de eis van nummerportabiliteit al te zeer wordt verruimd en de tenuitvoerlegging ervan zou worden vertraagd.

De Commissie kan amendement 31 (eerste deel) van het EP ondersteunen, waarin uitdrukkelijk de mogelijkheid wordt vermeld het tijdschema voor de invoering van nummerportabiliteit te versnellen.

Standpunt in internationale nummerplanorganisaties en -fora [Amendementen 4 en 23]

De Commissie steunt de amendementen 4 en 23, die een verscherping inhouden van de eisen inzake de coördinatie van de standpunten van de Lid-Staten en de Gemeenschap in internationale organisaties en fora waar nummerplanbesluiten worden genomen.

Richtsnoeren van de Commissie [Amendementen 3 (gedeeltelijk) en 17]

Richtsnoeren worden beschouwd als het meest aangewezen instrument om complexe financiële kwesties aan te pakken omdat zij flexibel zijn en gemakkelijker kunnen worden aangepast dan EU-wetgeving. Dank zij de voorgestelde comitéprocedure zullen de richtsnoeren de steun van de Lid-Staten hebben. De Commissie kan dan ook instemmen met de amendementen 3 (eerste deel) en 17 (eerste deel), waarin opnieuw de eis wordt gesteld dat er door de Commissie opgestelde richtsnoeren komen betreffende kostenberekeningssystemen en scheiding van boekhoudingen (veeleer dan transparantie) in verband met interconnectie. Dergelijke richtsnoeren kunnen echter niet bindend zijn.

3.2. DOOR DE COMMISSIE VERWORPEN AMENDEMENTEN VAN HET EP

De Commissie heeft 10 van de 31 door het Europees Parlement voorgestelde amendementen verworpen.

De door de Commissie verworpen amendementen zijn de volgende:

<i>Verworpen:</i>	de amendementen 2, 6, 11, 12, 15, 18, 19, 20, 26, 28
-------------------	--

De redenen hiervoor worden hieronder gegeven; daarbij zijn de amendementen gegroepeerd in 4 categorieën.

Universele dienst

[Amendementen 1 (gedeeltelijk), 11, 12, 15 en 18]

De Commissie kan het niet eens zijn met de amendementen van het EP waarbij de Lid-Staten worden verplicht een financieringsmechanisme voor de universele dienst op te zetten om de nettokosten van de universele dienstverplichtingen te dekken (amendementen 1 (laaste deel), 11, 12 en 18). De beslissing of een systeem om de universele dienst te financieren noodzakelijk is, moet aan de Lid-Staten worden overgelaten. Sommige Lid-Staten kunnen besluiten geen mechanisme in te stellen om de nettokosten van de universele dienstverplichtingen te delen, als deze kosten zeer laag zijn. Afhankelijk van de manier waarop een Lid-Staat de universele dienstverplichtingen oplegt, kan het aangewezen zijn een fonds voor de universele dienst op te zetten, dan wel bijdragen in de kosten voor de universele dienst te innen door middel van een extra heffing voor de verbonden partijen. In beide gevallen zijn de vereisten inzake transparantie en objectiviteit, alsmede de bijdragen van de marktdeelnemers, dezelfde. In haar mededeling betreffende het overleg inzake het Groenboek over infrastructuur heeft de Commissie een voorkeur te kennen gegeven voor fondsen voor de universele dienstverlening. Toch kunnen, gezien de vrij lage kosten van de universele telefoondienst in sommige Lid-Staten, de overheadkosten van een onafhankelijk beheerd fonds voor de universele dienst niet in alle gevallen verantwoord zijn.

De Commissie kan evenmin amendement 15 aanvaarden, waarbij de Commissie wordt verzocht om vóór 31 oktober 1996 een voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad op te stellen betreffende de kostenberekening en de financiering van de universele dienst. Zoals aangekondigd in haar mededeling over de universele dienst van maart jongstleden⁵, is de Commissie van plan als verdere begeleiding richtsnoeren uit te vaardigen over de kostenberekening en de financiering van de universele dienst. Volgens de Commissie is er in dit stadium geen behoefte aan een specifieke richtlijn betreffende de kostenberekening en de financiering van de universele dienst.

Scheiding van boekhoudingen [Amendementen 2, 19 en 20]

Het doel van een gescheiden boekhouding is te zorgen voor volledige transparantie van de overdrachten van interne kosten en discriminatie te vermijden. Scheiding van boekhoudingen is wat preventie van discriminatie betreft niet zo effectief als structurele scheiding, maar minder verstorend. De door het EP voorgestelde amendementen 2, 19 en 20 zouden de eisen inzake gescheiden boekhouding verzwakken door alleen maar 'doorzichtige rekeningen' te eisen. De door het Parlement voorgestelde zachtere aanpak zou veel zwaardere eisen stellen aan de nationale regelgevende instanties, zowel qua middelen als qua kennis, om na te gaan of er geen concurrentie-verstorende overdrachten plaatshebben.

Comitéprocedure [Amendementen 6, 26 en 28]

Zoals uiteengezet in haar standpunt over het gemeenschappelijk standpunt van de Raad, betreurt de Commissie dat de Raad heeft aangedrongen op de invoering in deze richtlijn van een procedure met een regelgevend comité van type IIIa. Wel is de Commissie ook van mening dat dit zorgt voor consistentie met andere richtlijnen op het gebied van ONP, waarin dezelfde regelgevingsprocedure wordt gebruikt. Daarom kon de Commissie, zonder af te stappen van haar

⁵ COM(96) 73 van 13.3.1996

voorkeur voor een raadgevend comité, toch instemmen met de verandering van procedure, zodat de Raad tot een gekwalificeerde meerderheid voor de bepaling van zijn gemeenschappelijk standpunt kon komen. In 1994 werd tussen het EP, de Raad en de Commissie een interinstitutioneel akkoord bereikt over comitéprocedures en werd een *modus vivendi* werd opgesteld voor situaties waarbij raadgevende comités worden gebruikt. Om deze redenen kan de Commissie niet instemmen met de amendementen 6, 26 en 28 van het EP.

Overige amendementen

[Amendement 16 (gedeeltelijk)]

De Commissie kan het eerste deel van amendement 16 niet aanvaarden, waarin de prijzen voor interconnectie gekoppeld worden aan de bijdragen in de netto vaste kosten van het lokale netwerk. Dergelijke kosten - een vorm van toegangsdeficiet - moeten overeenkomstig de EU-wetgeving zo spoedig mogelijk worden weggewerkt en, waar zij nog bestaan, afzonderlijk worden aangegeven en niet in de prijzen voor interconnectie worden verdisconteerd.

4. CONCLUSIE

Van de 31 door het Europees Parlement in tweede lezing voorgestelde amendementen heeft de Commissie er 21 volledig, gedeeltelijk dan wel in beginsel overgenomen.

In overeenstemming met artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag worden deze amendementen door de Commissie in haar gewijzigd voorstel verwerkt.

GEWIJZIGD VOORSTEL VOOR EEN

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

INZAKE INTERCONNECTIE OP TELECOMMUNICATIEGEBIED, WAT DE WAARBORGING

VAN DE UNIVERSELE DIENST EN DE INTEROPERABILITEIT DOOR TOEPASSING VAN

DE BEGINSELEN VAN OPEN NETWORK PROVISION (ONP) BETREFT

**Achtste overweging
(gebaseerd op amendement 1 van het EP)**

Overwegende dat in de resolutie van de Raad van 7 februari 1994 de voorwaarden voor de financiering van een universele spraaktelefoondienst zijn opgenomen; dat universele dienstverplichtingen een bijdrage leveren aan de doelstellingen van economische en sociale samenhang en van territoriale billijkheid van de Gemeenschap; dat er in een Lid-Staat meer dan één organisatie met universele dienstverplichtingen kan zijn; dat bij de berekening van de nettokosten van de universele dienst rekening moet worden gehouden met kosten en inkomsten alsmede met economische externe factoren en met de immateriële voordelen die met het verstrekken van de universele dienst samenhangen maar dat daarbij het thans lopende proces van tariefherstructurering niet mag worden gehinderd; dat de kosten van universele dienstverplichtingen op basis van transparante procedures dienen te worden berekend; dat financiële bijdragen in verband met het delen van universele dienstverplichtingen moeten worden gedifferentieerd van de interconnectieprijs; dat het wanneer een universele dienstverplichting voor een organisatie een onevenredige last vormt passend is dat de Lid-Staten mechanismen mogen instellen om de nettokosten van de universele verstrekking van een vast openbaar telefoonnet en een vaste openbare telefoondienst te delen met andere organisaties die openbare telefoonnetten en/of algemeen beschikbare spraaktelefoondiensten exploiteren; dat daarbij de beginselen van het communautair recht met name de beginselen van niet-discriminatie en proportionaliteit moeten worden nageleefd en dat een en ander geen afbreuk mag doen aan artikel 100 A lid 2 van het Verdrag;

Overwegende dat universele dienstverplichtingen een bijdrage leveren aan de doelstellingen van economische en sociale samenhang en van territoriale billijkheid van de Gemeenschap; dat er in een Lid-Staat meer dan één organisatie met universele dienstverplichtingen kan zijn; dat ernaar gestreefd dient te worden nieuwe technologieën, zoals het netwerk voor geïntegreerde digitale diensten (ISDN), zo spoedig mogelijk en op zo breed mogelijke grondslag in te voeren; dat het ISDN-net in zijn huidige ontwikkelingsfase in de Lid-Staten nog niet voor alle gebruikers toegankelijk is en als zodanig nog niet aan universele dienstverplichtingen kan worden onderworpen; dat bij de berekening van de nettokosten van de universele dienst rekening moet worden gehouden met kosten en inkomsten alsmede met economische externe factoren en met de immateriële voordelen die met het verstrekken van de universele dienst samenhangen maar dat daarbij het thans lopende proces van tariefherstructurering niet mag worden gehinderd; dat de kosten van universele dienstverplichtingen op basis van transparante procedures dienen te worden berekend; dat financiële bijdragen in verband met het delen van universele dienstverplichtingen moeten worden gedifferentieerd van de interconnectieprijs; dat het wanneer een universele dienstverplichting voor een organisatie een onevenredige last vormt passend is dat de Lid-Staten mechanismen mogen instellen om de nettokosten van de universele verstrekking van een vast openbaar telefoonnet en een vaste openbare telefoondienst te delen met andere organisaties die openbare telefoonnetten en/of algemeen beschikbare spraaktelefoondiensten exploiteren; dat daarbij de beginselen van het communautair recht met name de beginselen van niet-discriminatie en proportionaliteit moeten worden nageleefd en dat een en ander geen afbreuk mag doen aan artikel 100 A lid 2 van het Verdrag;

**Twaalfde overweging
(gebaseerd op amendement 3 van het EP)**

Overwegende dat de nationale regelgevende instanties een belangrijke rol te vervullen hebben bij het bevorderen van de ontwikkeling van een door concurrentie gekenmerkte markt in het belang van de gebruikers in de Gemeenschap en bij het garanderen van adequate interconnectie van netwerken en interoperabiliteit van de diensten; dat o n d e r h a n d e l i n g e n o v e r interconnectieovereenkomsten door de nationale regelgevende instanties kunnen worden vergemakkelijkt wanneer zij voorafgaand bepaalde voorwaarden vaststellen en andere gebieden i d e n t i f i c e r e n die in de interconnectieovereenkomsten aan bod moeten komen; dat in geval van een geschil over interconnectie tussen partijen in dezelfde Lid-Staat een benadeelde partij in staat moet zijn een beroep op de nationale regelgevende instantie te doen om het geschil te beslechten; dat de nationale regelgevende instanties in staat moeten zijn organisaties op te leggen interconnectie met hun faciliteiten te verschaffen wanneer kan worden aangetoond dat dit in het belang van de gebruikers is;

Overwegende dat de nationale regelgevende instanties een belangrijke rol te vervullen hebben bij het bevorderen van de ontwikkeling van een door concurrentie gekenmerkte markt in het belang van de gebruikers in de Gemeenschap en bij het garanderen van adequate interconnectie van netwerken en interoperabiliteit van de diensten; dat o n d e r h a n d e l i n g e n o v e r interconnectieovereenkomsten door de nationale regelgevende instanties kunnen worden vergemakkelijkt wanneer zij voorafgaand bepaalde voorwaarden vaststellen o v e r e e n k o m s t i g g e m e e n s c h a p p e l i j k e, door de Commissie te o m s c h r i j v e n r i c h t s n o e r e n t e r v e r g e m a k k e l i j k i n g v a n d e o n t w i k k e l i n g v a n e e n n a a d l o o s g e h a r m o n i s e e r d e E u r o p e s e t h u i s m a r k t en andere gebieden i d e n t i f i c e r e n die in de interconnectieovereenkomsten aan bod moeten komen; dat in geval van een geschil over interconnectie tussen partijen in dezelfde Lid-Staat een benadeelde partij in staat moet zijn een beroep op de nationale regelgevende instantie te doen om het geschil te beslechten; dat de nationale regelgevende instanties in staat moeten zijn organisaties op te leggen interconnectie met hun faciliteiten te verschaffen wanneer kan worden aangetoond dat dit in het belang van de gebruikers is; d a t e l k e e x p l o i t a n t v e r a n t w o o r d e l i j k m o e t z i j n v o o r d e a a n s l u i t i n g v a n e n d e v a s t s t e l l i n g v a n d e t a r i e v e n v o o r z i j n a b o n n e e s t o t h e t m e e s t a d e q u a t e i n t e r c o n n e c t i e p u n t;

**Vijftiende overweging
(gebaseerd op amendement 4 van het EP)**

Overwegende dat nummering een sleutelement is voor gelijke toegang; dat de nationale regelgevende instanties de verantwoordelijkheid dienen te dragen voor het beheer van en het toezicht op de nationale nummerplannen en de naamgevings- en adresseringsaspecten van telecommunicatiediensten die coördinatie op nationaal niveau vergen teneinde daadwerkelijke concurrentie te garanderen; dat de nationale regelgevende instanties bij de uitoefening van die verantwoordelijkheid het proportionaliteitsbeginsel in acht dienen te nemen met name voor wat betreft de gevolgen van eventuele maatregelen voor de netwerkexploitanten de tussenhandelaars en de consumenten; dat nummerportabiliteit voor gebruikers een belangrijke faciliteit is en zo spoedig als praktisch mogelijk dient te worden ingevoerd; dat nummerplannen in nauw overleg met alle betrokken partijen moeten worden ontwikkeld en in harmonie met zowel een geheel Europa bestrijkend nummerkader voor de lange termijn als internationale nummerplannen die nu bij de Europese Conferentie van PTT-administraties (CEPT) in studie zijn; dat de behoefte aan nummers in Europa de noodzaak paneuropese en nieuwe diensten te verstrekken en het wereldwijde karakter en de synergie van de telecommunicatiemarkt het wenselijk maken om in internationale organisaties en fora waar nummerplanbesluiten worden genomen te komen tot coördinatie van de nationale standpunten;

Overwegende dat nummering een sleutelement is voor gelijke toegang; dat de nationale regelgevende instanties de verantwoordelijkheid dienen te dragen voor het beheer van en het toezicht op de nationale nummerplannen en de naamgevings- en adresseringsaspecten van telecommunicatiediensten die coördinatie op nationaal niveau vergen teneinde daadwerkelijke concurrentie te garanderen; dat de nationale regelgevende instanties bij de uitoefening van die verantwoordelijkheid het proportionaliteitsbeginsel in acht dienen te nemen met name voor wat betreft de gevolgen van eventuele maatregelen voor de netwerkexploitanten de tussenhandelaars en de consumenten; dat nummerportabiliteit voor gebruikers een belangrijke faciliteit is en zo spoedig als praktisch mogelijk dient te worden ingevoerd; dat nummerplannen in nauw overleg met alle betrokken partijen moeten worden ontwikkeld en in harmonie met zowel een geheel Europa bestrijkend nummerkader voor de lange termijn als internationale nummerplannen die nu bij de Europese Conferentie van PTT-administraties (CEPT) in studie zijn; dat de behoefte aan nummers in Europa de noodzaak paneuropese en nieuwe diensten te verstrekken en het wereldwijde karakter en de synergie van de telecommunicatiemarkt het noodzakelijk maken om in internationale organisaties en fora waar nummerplanbesluiten worden genomen, te komen tot een gecoördineerd standpunt van de Lid-Staten en de Gemeenschap,

**Achttiende overweging
(gebaseerd op amendement 5 van het EP)**

Overwegende dat er naast de klachtenprocedures waarin het nationaal of het Gemeenschapsrecht voorziet behoefte bestaat aan een bemiddelingsprocedure voor grensoverschrijdende geschillen die niet onder de bevoegdheid van één enkele nationale regelgevende instantie vallen; dat deze door ongeacht welke betrokken nationale regelgevende instantie in te leiden procedures snel, goedkoop en transparant dienen te zijn en alle partijen daarbij moeten worden betrokken;

Overwegende dat er naast de klachtenprocedures waarin het nationaal of het Gemeenschapsrecht voorziet behoefte bestaat aan eenvoudige procedures ter beslechting van grensoverschrijdende geschillen die niet onder de bevoegdheid van één enkele nationale regelgevende instantie vallen; dat deze door ongeacht welke betrokkene in te leiden procedures snel, goedkoop en transparant dienen te zijn en alle partijen daarbij moeten worden betrokken;

**Tweeëntwintigste overweging
(gebaseerd op amendement 7 van het EP)**

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van sommige bepalingen moet worden gekoppeld aan de datum voor de liberalisatie van telecommunicatiediensten en -infrastructuur en vooral voor wat betreft de betrokken Lid-Staten ten volle rekening moet houden met de overgangperiodes waarin wordt voorzien bij de resolutie van de Raad van 22 juli 1993 inzake het overzicht van de situatie in de telecommunicatiesector en de noodzaak voor verdere ontwikkeling op die markt en bij de resolutie van de Raad van 22 december 1994 inzake het principe van en het tijdschema voor de liberalisering van telecommunicatie-infrastructuur², met inbegrip van het behoud van bijzondere of uitsluitende rechten met betrekking tot de rechtstreekse onderlinge koppeling tussen de mobiele netwerken van die Lid-Staten en het vaste of mobiele netwerk van andere Lid-Staten; dat van de verplichting om in nummerportabiliteit te voorzien uitstel kan worden verleend wanneer de Commissie het ermee eens is dat deze verplichting een buitensporige last voor bepaalde organisaties zou meebrengen;

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van sommige bepalingen moet worden gekoppeld aan de datum voor de liberalisatie van telecommunicatiediensten en -infrastructuur en vooral voor wat betreft de betrokken Lid-Staten ten volle rekening moet houden met de overgangperiodes waarin wordt voorzien bij artikel 2, lid 2, van Richtlijn 90/388/EEG van de Commissie als gewijzigd bij Richtlijn 96/19/EG van de Commissie², met inbegrip van het behoud van bijzondere of uitsluitende rechten met betrekking tot de rechtstreekse onderlinge koppeling tussen de mobiele netwerken van die Lid-Staten en het vaste of mobiele netwerk van andere Lid-Staten; dat van de verplichting om in nummerportabiliteit te voorzien uitstel kan worden verleend wanneer de Commissie het ermee eens is dat deze verplichting een buitensporige last voor bepaalde organisaties zou meebrengen;

² PB nr. C 379 van 31.12.1994, blz. 4

² PB nr. L 74 van 22.3.1996, blz. 13

**Vierentwintigste overweging
(gebaseerd op amendement 9 van het EP)**

Overwegende dat de werking van deze richtlijn voor 31 december 1999 dient te worden beoordeeld met name om het toepassingsgebied van de universele dienst en het tijdschema voor de nummerportabiliteit te onderzoeken; dat tevens een periodieke beoordeling van de situatie met betrekking tot interconnectie met derde landen moet plaatsvinden zodat passende maatregelen kunnen worden genomen;

Overwegende dat de werking van deze richtlijn voor 31 december 1999 dient te worden beoordeeld met name om het toepassingsgebied van de universele dienst en het tijdschema voor de nummerportabiliteit te onderzoeken; dat tevens een periodieke beoordeling van de situatie met betrekking tot interconnectie met derde landen moet plaatsvinden zodat passende maatregelen kunnen worden genomen; dat wanneer werkelijk effectieve mededinging op de markt gerealiseerd is, de mededingingsregels van het Verdrag in hoofdzaak voldoende zullen zijn om toezicht ex post te houden op de eerlijke concurrentie, zodat de noodzaak van deze richtlijn kan worden heroverwogen

**Vijfentwintigste overweging
(gebaseerd op amendement 8 van het EP)**

Overwegende dat de essentiële doelstelling van interconnectie van netwerken en interoperabiliteit van diensten in de gehele Gemeenschap niet voldoende op het niveau van de Lid-Staten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter op het niveau van de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt door middel van deze richtlijn;

Overwegende dat de essentiële doelstelling van interconnectie van netwerken en interoperabiliteit van diensten in de gehele Gemeenschap niet voldoende op het niveau van de Lid-Staten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter op het niveau van de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt door middel van deze richtlijn; dat het wenselijk is bij de herziening van deze richtlijn de mogelijkheid van oprichting van een Europese regelgevende autoriteit te overwegen voor die taken die op grond van deze richtlijn door de Commissie of de nationale regelgevende instanties worden uitgevoerd, maar via een dergelijke Europese regelgevende instantie doeltreffender kunnen worden verricht;

**Artikel 2, lid 1, sub a)
(gebaseerd op amendement 10 van het EP)**

a) interconnectie: het fysiek en logisch verbinden van telecommunicatienetwerken die door dezelfde of een andere organisatie worden gebruikt om het de gebruikers van een organisatie mogelijk te maken te communiceren met die van dezelfde of van een andere organisatie of toegang te hebben tot diensten die door een andere organisatie worden verstrekt;

a) interconnectie: het fysiek en logisch verbinden van de faciliteiten van organisaties welke telecommunicatienetwerken en/of telecommunicatiediensten leveren die door dezelfde of een andere organisatie worden gebruikt om het de gebruikers van een organisatie mogelijk te maken te communiceren met die van dezelfde of van een andere organisatie of toegang te hebben tot diensten die door een andere organisatie worden verstrekt;

**Artikel 5, lid 5, eerste alinea
(gebaseerd op amendement 13 van het EP)**

5. Wanneer de in lid 4 bedoelde mechanismen worden ingesteld dragen de nationale regelgevende instanties er zorg voor dat de beginselen voor kostendeling en bijzonderheden betreffende het gebruikte mechanisme toegankelijk zijn voor het publiek overeenkomstig artikel 14, lid 2.

5. Wanneer een in lid 4 bedoeld mechanisme voor het delen van de netto-kosten van de universele dienstverplichtingen wordt ingesteld dragen de nationale regelgevende instanties er zorg voor dat de beginselen voor kostendeling en bijzonderheden betreffende het gebruikte mechanisme toegankelijk zijn voor het publiek overeenkomstig artikel 14, lid 2.

**Artikel 5, lid 6
(gebaseerd op amendement 14 van het EP)**

6. Totdat de procedure beschreven in de leden 3, 4 en 5 is ingevoerd dienen alle door een geïnterconnecteerde partij te betalen lasten die een bijdrage in de kosten van de universele dienstverplichtingen omvatten of als zodanig dienen, vóór de invoering van deze bijdragen bij de nationale regelgevende instantie te worden aangemeld. Wanneer de nationale regelgevende instantie eigener beweging of na een met redenen omkleed verzoek van een betrokken partij de bijdragen buitensporig oordeelt, wordt de betrokken organisatie gemaand de betreffende prijzen te verlagen. Deze verlaging wordt met terugwerkende kracht toegepast met ingang van de datum van invoering van de bijdragen doch niet vóór 1 januari 1998.

6. Totdat de procedure beschreven in de leden 3, 4 en 5 is ingevoerd dienen alle door een geïnterconnecteerde partij te betalen lasten die een bijdrage in de kosten van de universele dienstverplichtingen omvatten of als zodanig dienen, vóór de invoering van deze bijdragen bij de nationale regelgevende instantie te worden aangemeld. Onverminderd het in artikel 17 van deze richtlijn bepaalde wordt, wanneer de nationale regelgevende instantie eigener beweging of na een met redenen omkleed verzoek van een betrokken partij de bijdragen buitensporig oordeelt, de betrokken organisatie gemaand de betreffende prijzen te verlagen. Deze verlaging wordt met terugwerkende kracht toegepast met ingang van de datum van invoering van de bijdragen doch niet vóór 1 januari 1998.

Artikel 7, lid 2
(gebaseerd op amendement 16 van het EP)

2. Voor de prijzen voor interconnectie dienen de beginselen van transparantie en kostenoriëntering te worden gevolgd. De organisatie die interconnectie met haar faciliteiten verstrekt dient te bewijzen dat de prijzen afgeleid zijn van de reële kosten met een redelijke winstmarge. De nationale regelgevende instanties mogen van een organisatie een volledige rechtvaardiging voor haar interconnectieprijzen en zo nodig aanpassing ervan verlangen. Dit lid is ook van toepassing op de organisaties die in bijlage I deel 3 zijn opgenomen en die een aanmerkelijke macht op de markt hebben.

2. Voor de prijzen voor interconnectie dienen de beginselen van transparantie en kostenoriëntering te worden gevolgd. De organisatie die interconnectie met haar faciliteiten verstrekt dient te bewijzen dat de prijzen afgeleid zijn van de reële kosten met een redelijke winstmarge. De nationale regelgevende instanties mogen van een organisatie een volledige rechtvaardiging voor haar interconnectieprijzen en zo nodig aanpassing ervan verlangen. Dit lid is ook van toepassing op de organisaties die in bijlage I deel 3 zijn opgenomen en die er door de nationale regelgevende instanties van in kennis zijn gesteld dat zij een aanmerkelijke macht op de nationale interconnectiemarkt hebben.

Artikel 7, lid 5, eerste alinea
(gebaseerd op amendement 17 van het EP)

5. De nationale regelgevende instanties dragen er zorg voor dat de door de betrokken organisaties gebruikte kostenberekeningssystemen voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit artikel geschikt zijn en als aangegeven in bijlage V voldoende in bijzonderheden worden gedocumenteerd.

5. De Commissie stelt overeenkomstig de procedure van artikel 15 richtsnoeren op voor kostenberekeningssystemen en scheiding van boekhoudingen in verband met interconnectie. De nationale regelgevende instanties dragen er zorg voor dat de door de betrokken organisaties gebruikte kostenberekeningssystemen voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit artikel geschikt zijn en als aangegeven in bijlage V voldoende in bijzonderheden worden gedocumenteerd.

**Artikel 9, lid 1
(gebaseerd op amendement 21 van het EP)**

1. De nationale regelgevende instanties bevorderen en garanderen in het belang van alle gebruikers adequate interconnectie waarbij zij hun verantwoordelijkheden zodanig uitoefenen dat maximale economische efficiëntie wordt bereikt en de eindgebruikers maximaal profijt trekken. De nationale regelgevende instanties houden met name rekening met:

- de noodzaak voor bevredigende eind-tot-eind-communicatie voor gebruikers zorg te dragen;

- de noodzaak de totstandkoming van een door concurrentie gekenmerkte markt te bevorderen;

- de noodzaak de totstandkoming en ontwikkeling van transeuropese netwerken en diensten de interconnectie van nationale netwerken en de interoperabiliteit van diensten en de toegang tot dergelijke netwerken en diensten te bevorderen;

- de beginselen van non-discriminatie (met inbegrip van gelijke toegang) en evenredigheid;

- de noodzaak de universele dienstverstrekking in stand te houden en te ontwikkelen.

1. De nationale regelgevende instanties bevorderen en garanderen in het belang van alle gebruikers adequate interconnectie waarbij zij hun verantwoordelijkheden zodanig uitoefenen dat maximale economische efficiëntie wordt bereikt en de eindgebruikers maximaal profijt trekken. De nationale regelgevende instanties houden met name rekening met:

- de noodzaak voor bevredigende eind-tot-eind-communicatie voor gebruikers zorg te dragen;

- de noodzaak de totstandkoming van een door concurrentie gekenmerkte markt te bevorderen;

- de noodzaak te zorgen voor de eerlijke en behoorlijke ontwikkeling van een naadloos geharmoniseerde Europese thuismarkt voor telecommunicatie, waartoe zij hun beleidsmaatregelen, richtsnoeren en acties coördineren met hun tegenhangers in andere Lid-Staten en met de Commissie, en hun zo nodig hulp en bijstand te bieden;

- de noodzaak de totstandkoming en ontwikkeling van transeuropese netwerken en diensten de interconnectie van nationale netwerken en de interoperabiliteit van diensten en de toegang tot dergelijke netwerken en diensten te bevorderen;

- de beginselen van non-discriminatie (met inbegrip van gelijke toegang) en evenredigheid;

- de noodzaak de universele dienstverstrekking in stand te houden en te ontwikkelen.

Artikel 11
(gebaseerd op amendement 22 van het EP)

Wanneer een organisatie die openbare telecommunicatienetwerken en/of algemeen beschikbare telecommunicatiediensten verstrekt krachtens de nationale wetgeving het algemeen recht heeft faciliteiten te installeren op over of onder openbare of particuliere grond of gebruik mag maken van procedures voor de onteigening of het gebruik van eigendommen bevorderen de nationale regelgevende instanties het gedeelde gebruik van dergelijke faciliteiten en/of eigendommen met andere telecommunicatienetwerken en/of algemeen beschikbare telecommunicatiediensten verstreckende organisaties.

Overeenkomsten betreffende collocatie of gedeeld gebruik van faciliteiten dienen normaliter te worden bereikt door middel van commerciële en technische overeenkomsten tussen de betrokken partijen. De nationale regelgevende instantie kan optreden om geschillen te beslechten overeenkomstig artikel 9.

In het bijzonder kunnen de Lid-Staten overeenkomsten betreffende gedeeld gebruik van faciliteiten en/of eigendommen (met inbegrip van fysieke collocatie) slechts opleggen na een gepaste periode van openbare raadpleging waarbij aan alle betrokken partijen de gelegenheid wordt geboden hun standpunten naar voren te brengen. Dergelijke overeenkomsten kunnen regels bevatten voor kostendeling voor de gedeelde faciliteiten en/of eigendommen.

Wanneer een organisatie die openbare telecommunicatienetwerken en/of algemeen beschikbare telecommunicatiediensten verstrekt krachtens de nationale wetgeving het algemeen recht heeft faciliteiten te installeren op over of onder openbare of particuliere grond of gebruik mag maken van procedures voor de onteigening of het gebruik van eigendommen bevorderen de nationale regelgevende instanties het gedeelde gebruik van dergelijke faciliteiten en/of eigendommen met andere telecommunicatienetwerken en/of algemeen beschikbare telecommunicatiediensten verstreckende organisaties, in het bijzonder als de andere organisaties op grond van essentiële vereisten geen toegang tot bruikbare alternatieven hebben.

Overeenkomsten betreffende collocatie of gedeeld gebruik van faciliteiten dienen normaliter te worden bereikt door middel van commerciële en technische overeenkomsten tussen de betrokken partijen. De nationale regelgevende instantie kan optreden om geschillen te beslechten overeenkomstig artikel 9.

De Lid-Staten kunnen overeenkomsten betreffende gedeeld gebruik van faciliteiten en/of eigendommen (met inbegrip van fysieke collocatie) slechts opleggen na een gepaste periode van openbare raadpleging waarbij aan alle betrokken partijen de gelegenheid wordt geboden hun standpunten naar voren te brengen. Dergelijke overeenkomsten kunnen regels bevatten voor kostendeling voor de gedeelde faciliteiten en/of eigendommen.

**Artikel 12, alinea 2
(gebaseerd op amendement 23 van het EP)**

2. Ten einde de volledige interoperabiliteit van geheel Europa omvattende netwerken en diensten te garanderen, ondernemen de Lid-Staten alle nodige stappen met het oog op de coördinatie van hun nationale standpunten in internationale organisaties en fora waar nummerplanbesluiten worden genomen, daarbij rekening houdend met mogelijke toekomstige ontwikkelingen inzake nummeraangelegenheden in Europa.

2. Ten einde de volledige interoperabiliteit van geheel Europa omvattende netwerken en diensten te garanderen, zorgen de Lid-Staten en de Gemeenschap voor de coördinatie van hun standpunten in internationale organisaties en fora waar nummerplanbesluiten worden genomen, daarbij rekening houdend met mogelijke toekomstige ontwikkelingen inzake nummeraangelegenheden in Europa.

**Artikel 12, lid 3
(gebaseerd op amendement 24 van het EP)**

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de nationale telecommunicatie-nummerplannen onder de controle staan van de nationale regelgevende instantie, ten einde onafhankelijkheid van de organisaties die telecommunicatienetwerken of telecommunicatiediensten verstrekken, te garanderen. Om daadwerkelijke mededinging te waarborgen, dragen de nationale regelgevende instanties er zorg voor dat de procedures voor de toewijzing van individuele nummers en/of nummerreeksen, transparant, billijk en snel zijn, en dat de toewijzing op objectieve, transparante en niet-discriminerende wijze geschiedt. De nationale regelgevende instanties mogen voorwaarden stellen voor het gebruik van bepaalde toegangscode's of van bepaalde korte codes, met name wanneer zij voor diensten van algemeen belang worden gebruikt (bijvoorbeeld gratis nummers, koopnummers, nummerinformatiediensten, alarmdiensten) of om gelijke toegang te garanderen.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de nationale telecommunicatie-nummerplannen onder de controle staan van de nationale regelgevende instantie, ten einde onafhankelijkheid van de organisaties die telecommunicatienetwerken of telecommunicatiediensten verstrekken, te garanderen en de nummerportabiliteit te vergemakkelijken. Om daadwerkelijke mededinging te waarborgen, dragen de nationale regelgevende instanties er zorg voor dat de procedures voor de toewijzing van individuele nummers en/of nummerreeksen, transparant, billijk en snel zijn, en dat de toewijzing op objectieve, transparante en niet-discriminerende wijze geschiedt. De nationale regelgevende instanties mogen voorwaarden stellen voor het gebruik van bepaalde toegangscode's of van bepaalde korte codes, met name wanneer zij voor diensten van algemeen belang worden gebruikt (bijvoorbeeld gratis nummers, koopnummers, nummerinformatiediensten, alarmdiensten) of om gelijke toegang te garanderen.

Artikel 12, lid 5
(gebaseerd op amendement 25 van het EP)

5. De nationale regelgevende instanties bevorderen dat zo spoedig mogelijk nummerportabiliteit wordt ingevoerd, een faciliteit waarmee eindgebruikers die daarom verzoeken, hun nummer(s) op het vaste openbare telefoonnetwerk op een specifieke locatie kunnen behouden, onafhankelijk van de dienstverstrekkende organisatie, en dragen er zorg voor dat deze faciliteit vóór 1 januari 2003 ten minste in alle belangrijke bevolkingscentra beschikbaar is.

5. De nationale regelgevende instanties bevorderen dat zo spoedig mogelijk nummerportabiliteit wordt ingevoerd, een faciliteit waarmee eindgebruikers die daarom verzoeken, tegen een redelijke door de nationale regelgevende instantie goedgekeurde vergoeding hun nummer(s) op het vaste openbare telefoonnetwerk op een specifieke locatie kunnen behouden, onafhankelijk van de dienstverstrekkende organisatie, en dragen er zorg voor dat deze faciliteit vóór 1 januari 2003 ten minste in alle belangrijke bevolkingscentra beschikbaar is. Als deze faciliteit nog niet wordt gebruikt, zorgen de nationale regelgevende instanties ervoor dat, zodra een gebruiker van aanbieder is veranderd, een aan zijn oude nummer gericht telefoongesprek tegen een redelijke, door de nationale regelgevende instantie goedgekeurde vergoeding aan de gebruiker kan worden doorgegeven, of dat de beller gedurende een redelijke periode een aanduiding van het nieuwe nummer krijgt zonder dat aan gebruiker of beller kosten voor deze dienstverlening worden berekend.

Artikel 17
(gebaseerd op amendement 27 van het EP)

Bemiddelingsprocedure bij geschillen tussen organisaties die krachtens door verschillende Lid-Staten verleende machtigingen opereren

Beslechting van geschillen op communautair niveau

1. Onverminderd:

a) de rechtsvorderingen die de Commissie of een Lid-Staat op grond van het Verdrag kunnen instellen;

b) de rechten van de partij die een beroep doet op de procedure van de leden 2 en 3, van de betrokken organisaties of van een andere partij op grond van de toepasselijke nationale wetgeving;

1. Onverminderd:

a) de rechtsvorderingen die de Commissie of een Lid-Staat op grond van het Verdrag kunnen instellen;

b) de rechten van de partij die een beroep doet op de procedure van de leden 2 en 3, van de betrokken organisaties of van een andere partij op grond van de toepasselijke nationale wetgeving;

kan de in de leden 2 tot en met 4 omschreven procedure worden toegepast in het geval van een interconnectiegeschil tussen organisaties die krachtens door verschillende Lid-Statens verleende machtigingen opereren, indien het geschil niet onder de verantwoordelijkheid valt van één nationale regelgevende instantie die haar bevoegdheden overeenkomstig artikel 9 uitoefent.

2. Elke partij mag het geschil aan de betrokken nationale regelgevende instanties voorleggen. De nationale regelgevende instanties coördineren hun inspanningen ten einde het geschil overeenkomstig de in artikel 9, lid 1, vervatte beginselen te beslechten.

3. Indien de betrokken nationale regelgevende instanties het binnen zes maanden nadat het geschil is voorgelegd niet eens worden over een oplossing, mag een van hen een beroep doen op de in de lid 4 bedoelde procedure door kennisgeving aan de Commissie met afschrift aan alle betrokken partijen en nationale regelgevende instanties. De oplossing is slechts bindend indien alle partijen daarmee instemmen.

4. De Commissie legt een kennisgeving die zij overeenkomstig lid 3 ontvangt, voor aan de Voorzitter van het ONP-comité.

De Voorzitter van het ONP-comité roept zo spoedig mogelijk een werkgroep bijeen met ten minste twee leden van het ONP-comité en een vertegenwoordiger van elk van de betrokken nationale regelgevende instanties alsmede de Voorzitter van het ONP-comité of een andere door hem aangewezen ambtenaar van de Commissie. De werkgroep komt normaliter binnen tien dagen na de convocatie bijeen. De Voorzitter kan op voorstel van een van de leden van de werkgroep besluiten ten hoogste twee andere personen als adviserende deskundigen uit te nodigen.

De werkgroep stelt de partij die een beroep doet op deze procedure, de nationale regelgevende instanties van de Lid-Statens en de betrokken organisaties in de gelegenheid om hun standpunten mondeling dan wel schriftelijk uiteen te zetten.

kan de in de leden 2 tot en met 4 omschreven procedure worden toegepast in het geval van een interconnectiegeschil tussen organisaties die krachtens door verschillende Lid-Statens verleende machtigingen opereren, indien het geschil niet onder de verantwoordelijkheid valt van één nationale regelgevende instantie die haar bevoegdheden overeenkomstig artikel 9 uitoefent.

2. Elke partij mag het geschil aan de betrokken nationale regelgevende instanties voorleggen. De nationale regelgevende instanties coördineren hun inspanningen ten einde het geschil te beslechten overeenkomstig de in artikel 9, lid 1, vervatte beginselen en brengen de Commissie op de hoogte.

3. Indien de betrokken nationale regelgevende instanties het binnen zes maanden nadat het geschil is voorgelegd niet eens worden over een oplossing, mag een van de partijen of betrokken nationale regelgevende instanties een beroep doen op de in de lid 4 bedoelde procedure door kennisgeving aan de Commissie met afschrift aan alle betrokken partijen en nationale regelgevende instanties. De oplossing is bindend.

4. De Commissie roept naar aanleiding van een kennisgeving die zij overeenkomstig lid 3 ontvangt, zo spoedig mogelijk een werkgroep bijeen met ten minste twee leden van het ONP-comité en een vertegenwoordiger van elk van de betrokken nationale regelgevende instanties alsmede de Voorzitter van het ONP-comité of een andere door hem aangewezen ambtenaar van de Commissie. De werkgroep komt normaliter binnen tien dagen na de convocatie bijeen. De Voorzitter kan op voorstel van een van de leden van de werkgroep besluiten ten hoogste twee andere personen als adviserende deskundigen uit te nodigen.

De werkgroep stelt de partij die een beroep doet op deze procedure, de nationale regelgevende instanties van de Lid-Statens en de betrokken organisaties in de gelegenheid om hun standpunten mondeling dan wel schriftelijk uiteen te zetten.

De werkgroep tracht een akkoord tussen de betrokken partijen te bewerkstelligen. De Voorzitter stelt het ONP-comité in kennis van de resultaten van deze procedure.

De werkgroep tracht een akkoord tussen de betrokken partijen te bewerkstelligen of anders haar standpunt binnen drie maanden te bepalen. Dit standpunt vormt de basis van een oplossing die onverwijld op nationaal niveau ten uitvoer moet worden gelegd. Indien geen overeenstemming over een standpunt wordt bereikt, of indien een dergelijk standpunt niet ten uitvoer wordt gelegd binnen een redelijke termijn die, behalve in gerechtvaardigde gevallen, niet meer dan twee maanden mag bedragen, wordt de passende oplossing overeenkomstig de procedure van artikel 16 door de Commissie vastgesteld. Deze oplossing laat de mogelijkheden onverlet waarover een partij op grond van nationale wetgeving beschikt om voor de ter zake bevoegde rechtbanken vordering tot schadevergoeding in te stellen indien blijkt dat de handelwijze van een andere partij wegens concurrentievervalsing financiële verliezen heeft opgeleverd. Over kwesties die op EU-niveau zijn geschikt kan echter in het kader van deze vorderingen geen uitspraak worden verlangd.

Artikel 20, lid 1
(gebaseerd op amendement 29 van het EP)

1. Uitstel van de verplichtingen van artikel 3, leden 1 en 2, artikel 4, leden 1 en 2, en artikel 9, leden 1 en 3, voor zover die verplichtingen betrekking hebben op de directe interconnectie tussen de mobiele netwerken van die Lid-Staat en de vaste of mobiele netwerken van andere Lid-Staten, en van artikel 5, wordt toegekend aan de Lid-Staten die, volgens de resoluties van de Raad van 22 juli 1993 en 22 december 1994, voor de liberalisatie van telecommunicatiediensten over een aanvullende overgangsperiode beschikken, en wel voor het tijdvak waarin en voor zover zij van een dergelijke overgangsperiode gebruik maken. De Lid-Staten dienen de Commissie in kennis te stellen van hun voornemen ervan gebruik te maken.

1. Lid-Staten met minder ontwikkelde netwerken waaraan een aanvullende periode van maximaal vijf jaar is verleend voor het nakomen van alle of sommige verplichtingen op grond van richtlijn 96/19/EG kunnen om een dienovereenkomstig uitstel verzoeken voor het nakomen van alle of sommige vereisten van artikel 3, leden 1 en 2, artikel 4, leden 1 en 2, en artikel 9, leden 1 en 3, voor zover die verplichtingen betrekking hebben op de directe interconnectie tussen de mobiele netwerken van die Lid-Staat en de vaste of mobiele netwerken van andere Lid-Staten, en van artikel 5, voor zover dit gerechtvaardigd is op grond van eventuele bijzondere of exclusieve rechten voor telecommunicatiediensten en infrastructuur die krachtens het Gemeenschapsrecht bestaan.

Tekst van het gemeenschappelijk standpunt

Gewijzigde tekst

**Artikel 20, lid 2
(gebaseerd op amendement 30 van het EP)**

2. Om uitstel van de verplichtingen van artikel 12, lid 5, kan worden verzocht wanneer de betrokken Lid-Staat kan bewijzen dat zij voor bepaalde organisaties of categorieën organisaties een buitensporige last zouden veroorzaken. De Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de redenen voor het verzoek om uitstel de datum waarop aan de voorschriften kan worden voldaan en de maatregelen die worden overwogen om die datum te kunnen halen. De Commissie houdt bij de beoordeling van het verzoek rekening met de specifieke situatie in de betrokken Lid-Staat en met de noodzaak om een samenhangend regelgevingsklimaat op Gemeenschapsniveau te waarborgen en zij licht de Lid-Staat erover in of de specifieke situatie in die Lid-Staat naar haar oordeel uitstel rechtvaardigt en zo ja tot welk tijdstip dat uitstel gerechtvaardigd is.

2. Om uitstel van de verplichtingen van artikel 12, lid 5, kan worden verzocht wanneer de betrokken Lid-Staat kan bewijzen dat zij voor bepaalde organisaties of categorieën organisaties een buitensporige last zouden veroorzaken. De Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de redenen voor het verzoek om uitstel de datum waarop aan de voorschriften kan worden voldaan en de maatregelen die worden overwogen om die datum te kunnen halen. De Commissie houdt bij de beoordeling van het verzoek rekening met de specifieke situatie in de betrokken Lid-Staat en met de noodzaak om een samenhangend regelgevingsklimaat op Gemeenschapsniveau te waarborgen, alsook met de bestaande mogelijkheden om op een andere wijze aan de eisen te voldoen, en zij licht de Lid-Staat erover in of de specifieke situatie in die Lid-Staat naar haar oordeel uitstel rechtvaardigt en zo ja tot welk tijdstip dat uitstel gerechtvaardigd is.

**Artikel 22, lid 2
(gebaseerd op amendement 31 van het EP)**

2. Op gezette tijden onderzoekt de Commissie de werking van deze richtlijn en brengt zij daarover aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag uit voor het eerst uiterlijk op 31 december 1999. De Commissie kan daartoe inlichtingen bij de Lid-Staten vragen.

In het verslag wordt nagegaan welke bepalingen van deze richtlijn in het licht van de ontwikkelingen op de markt de technologische ontwikkeling en de wijzigingen in de vraag van de gebruikers aanpassing behoeven in het bijzonder:

- a) voor de bepalingen van artikel 5;
- b) om het tijdschema in artikel 12, lid 5, te bevestigen.

2. Op gezette tijden onderzoekt de Commissie de werking van deze richtlijn en brengt zij daarover aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag uit voor het eerst uiterlijk op 31 december 1999. De Commissie kan daartoe inlichtingen bij de Lid-Staten vragen.

In het verslag wordt nagegaan welke bepalingen van deze richtlijn in het licht van de ontwikkelingen op de markt de technologische ontwikkeling en de wijzigingen in de vraag van de gebruikers aanpassing behoeven in het bijzonder:

- a) voor de bepalingen van artikel 5;
- b) om het tijdschema in artikel 12, lid 5, te bevestigen of te versnellen.

De Commissie zal tevens de mogelijkheid onderzoeken om spoedig een Europese Regelgevende Autoriteit op te richten om die taken uit te voeren die op rond van deze richtlijn door de Commissie of de nationale regelgevende instanties worden uitgevoerd, maar op Gemeenschapsniveau beter kunnen worden verricht.

ISSN 0254-1513

COM(96) 535 def.

DOCUMENTEN

NL

15 16 08 06

Catalogusnummer : CB-CO-96-543-NL-C

ISBN 92-78-10678-X

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg